

אדה"ר וצודהי תיקן חטא אדה"ר לבוא
לשם. גם בניו אשר באו עמו לשם ג"כ
היה להם נר"ג. ולכך כתוב ואלה שמות
בני ישראל הצאים מלרימה את יעקב איש
וביתו באו. כי היה להם נר"ן:

מאוד נתפלא על הדורות הללו שמשבחין
את המפורסמים שבדור עם הרבם
מופתים. והקשה הלא מי גדול לו
מאליהו ז"ל שנאמר עליו (בתנ"ך) ז' או
ח' מופתים ועל אלישע ז"ל פי שנים, וכעת
הם משבחים חמשה עשר מופתים בכל
יום. ובאמת לריך ליזהר שלא לבקש מופת
רק מלדיק גדול מאוד מאחד מבני עלייה
ביכול להמשיך המצוקה על האדם ושלא
יתקלקל במקום חסר. כי ח"ו כאשר
ממשיכין על האדם איזה דבר יוכל
להתהוות איזה חסרון בענין אחר. * אהו
שנאמר מי שם פה לאדם או מי יביא
אלם הלא אנכי ה'. והקשה מה ענין
שימה אלל אלם כי היא ענין העדר שאין
לו פה לדבר. ואיך שיך אלל אלם לבין
שימה. רק ענין היא כי התורכ היא
השלימות והיה הקב"ה רוצה ליתן התורה
לישראל ג"כ ע"י אדם השלם באמת ורק
שבאמת אין שנימות גמור בעולם בלתי
לה' לבדו מחמת שהיא ה' ולא אחר.
ולכך נולד משה ע"ה בשלימות גמור בלי
שום חסרון ורק שהולך הקב"ה לעשות

פתח ואמר יש ג' כתרים כהר תורה וכתר
כהונה וכתר מלכות. ולעומת הג'
כתרים הנ"ל יש שלשה בחי' נפש רוח
וגשמה. האיש הזוכה לשלשה בחי' הנ"ל
זוכה להשגשה כתרים הנ"ל. ומי שהוא
כוגם בהשגשה בחימות פוגם ג"כ בהשגשה
כהרים. והאיש הזוכה לגשמה שהוא השער
הגדול בהשגשה שערים הנ"ל נקרא איש
אמת ולריך האיש הריא להיות כמו שאמר
הכתוב (שמות עו) ה' איש מלחמה ה'
שמו. שהאיש מלחמה שזוכה לגשמה שהיא
הלדיק יכו"ע לריך להיות כה' כמו שה'
הוא בכל מקום עומאה ובכל מקום קליפה
ואעפ"כ ה' שמו ואינו נופל ממדרגתו
בכל, עכה האיש מלחמה אף שהוא בכל
מקום קליפה לא יפול ממדרגות כלל. אך איך
יבליא לבוא לידי זה היא ע"י תיקן חטא
אדה"ר כי מי שמתקן חטא אדה"ר הוא זוכה
להג' שערים הנ"ל. וידוע כי יש הבית וענייה
הנפש נקרא בית והגשמה נקרא עלייה ע"כ
מי שמתקן חטא אדה"ר וזוכה לנר"ן נקרא
איש וביתו באו. איש נקרא מלד הכשמה
כנ"ל. וביתו מלד הנפש וידוע כי סוד
הגלות הוא כדי לברר הניזולות מהמקום
שגלו שם. ונ"ל לברר ניזולות אלל אחת
האנשים שמתקנים חטא אדה"ר. גם ידוע
כי מלרים נקרא מקום עומאה וקליפה
ביותר. ע"כ היה לריך יעקב ששופריה מטין

הלא חנכי ה' ואני שלם ואין אחר שלם .
 וכיים ולכך כשצא לפעמים אחד עם
 חסרון להלדיק לבקש עליו מהש"י וכשהלדיק
 אינו יודע שורש האיש . שלכעמים יכול
 להיות שהש"ת בכיון צרא אוחו עם חסרון
 שלו . וכשמבקש עליו רחמים הוא מבקש
 נגד רגון הבורא צ"ה :

ם ל י ק

לו אינה חסרון כדי שלא יהיה שלם כ"א
 להקב"ה בלבד אבל באמת היה מרע"ה
 שלם בלי חסרון כלל כמו שראוי ליה
 שנהגה חורש על ידו . ורק שעשה לו
 הקב"ה זה החסרון כדי שלא יהיה שלם
 בלתי לה' לבדו . וזה השימה אלל אלס .
 וזהו או מי ישים אלס כי' שהכח אינה
 בשלימות גמור רק שאיני שמתוך לאלס כי

פרשת וארא

ראו הנס בעלם רק ישראל ומחמת זה
 נשאר דיעות אפיקורסות שהכחישו ענין
 קרי"ם . ומכאן הזה נשאר כח עמלק
 להלחם בישראל על כי נשאר ענין הבחירה
 ואשר לא זכו ישראל . ואף בראתה שפחה
 על הים וכו' מבל זה נשאר דתן ואבירם
 מחמת שנשאר הבחירה ביותר בעולם .
 וחפלת משרע"ה שלא יהיו הנכים דתן
 המעט ושאר עניינים רק ראה שיחבטו
 כל שרע ויחגלה האמת רק שלא זם
 עדיין לזכ . וראש אפיקורסים היה עמלק
 שהכחישו ענין קריעת ים סוף וכל האותות .
 ובדלתי היו צעת שהיא חכמים גדולים
 וראו שטל ידי המזל געשה וכמו דברי
 פרעה

ענין העשרה מכות אשר נעשו במצרים
 היה בכח דרך שמוהיו הקדושים
 שפעל ה' להשכיע להמזל ומהמזל נשפע
 ענין המכה על מצרים . והנה משה רבינו
 ע"ה ביקש מהקב"ה ולא ראה שיהיה ענין
 הגאולה דרך זה האופן . כי ביד השי"ת
 לעשות בל פן אחר לא באמלעות המזלות .
 וכאשר כעל השי"ת במחנה אשור בימי
 חזקיהו שהיה הנס לא בדרך אמלעי
 המזלות . רק הקב"ה לא הסכים לתפלת
 משה רע"ה כי ראה שינשאר הבחירה
 בעולם . וזהו הענין שלא האמין פרעה
 צעת המכות . והמכשפים עשו בלתיים
 ולא ראו להאמין . גם בקריעת ים סוף לא

עירין

פרשת וארא

קדישין

יג

שישאר הבחירה ומפומאות מלרים גאל
 את ישראל ולהם הראה כל הנסים באמת.
 וכעת ג"כ בקשתי מהש"ת שלא יהיה
 הגאולה בדרך הטבע כאשר נמלא בספרים
 שאם לא יזכו בני ישראל יהיה הגאולה
 בדרך הטבע רק שהש"ת יעזר צמינו
 גדול : ם ל י ק

פרעה ראו כי רעה נגד פניכם. והביט
 עד אחר קי"ם שהוכח הולך עמהם
 עד שלא היו יכולים לימול את ציהם
 במדבר. ומוכ"ז כח ה' אשר פעל ע"י
 שמוחיו הקדושים ע"י מרע"ה כאשר ראה
 לגאול את ציו לא באפשרי להם להשגיח
 בענין המול. כי ה' פעל במזלות בכדי

פרשת בא

בעטיפת לית. כי לית עולין ל"צ חוטין
 והוא השם אשר הכה צבור מלרים כמש"ס
 (שמות יב) וה' הכה כל צבור דהיינו
 שם ל"צ. כשמיטל לזכור דקליפה מקשר
 עלמו צבור דקדושה. ולכן תיבך אחר
 הנחת לית אפשר להיח תפינין שהום
 פרשת קדש והבן : ם ל י ק

קדש לי בבור וגו'. צבור הוא
 המחשבה הראשונה בקומו צבור
 לקדש אותה לה'. הן של אהבה לאהבה
 ה' והן של שאר מדות וזה לעומת זה
 בשפול המחשבה עם המדות של סע"א
 נקרא צבור מלרים, והעלה לקשר המחשבה
 גשורשו שיהיה בלתי לה' לזדו הו

פרשת בשלח

שהיום יומא דדינא כמו צר"ה שנאמר ה'
 (חובב ב) ויצאו בני אלהים להתיאצ וגו'
 י

ד' ילתם לכם ואתם תחרישון.
 מפני מה צריך לשחוק בזה הזמן

שאמר זאת בשביע של פסח]:
 ד' איש מלחמה ה' שמו כחוב ברוח ה'
 אע"פ שה' איש מלחמה אע"פ ה'
 שמו . ומעשה במלך ומלכה שהיה להם
 בת יחידה והיו להם על הצד הרבה
 געגועין קודם שנתגלה וגעגועין הרבה
 קודם שנתארסה וקודם שנכנסה לחופה .
 ואחר שהייתה ונתעברה פחדו אז ואם
 שכבה יחידה שלהם יודעת בניגועין שלהם
 עליה וגם שהיא יקרה אלליהם ביותר
 פחדו שמיא בעת לידתה תלער אז ואם
 ביותר והיו להם יסורין מזה . מה עשו
 קודם הלידה עשו עלמם חולים כדי
 שתראה הבח שהם חולים לא תלעגו אותם .
 וכשהגיע הלידה היה הלידה בקושי גדול
 ולעקה בקול גדול מחמת לער וקושי
 הלידה והם ג"כ לועקים . היא לועקת באמת
 מחמת לער וקושי הלידה והמה עשו עלמם
 כחילו יש להם כואב והיה די לה בזה
 שאביה ואמה חולים ואין בה בידם לעזור
 לה אע"פ"כ עשו לה לער יותר שלקחו
 ראויה והכו אותה שמחמת הלער תילד
 מהר . וזה הפירות ה' איש מלחמה ה'
 שמו ה' איש מלחמה כדי שיהיה ה' שמא
 שהיה הסולדה מיד : מ"ה

פי בזה הזמן נתעורר ג"כ לקפדג הללו
 וכו' . ובר"ם מחוייבים ללעוק דווקא ובקול
 שופר והיום לריך לשחוק . דהנה הכלל
 בזה שהעולם מתהנה ע"פ המדות ובכל
 מדת ומדה יש בה כח הסיפוך יותר .
 היינו במדת החסד יש גבורה ביותר .
 ובגבורה יש כח החסד ביותר . וכמו שאנו
 רואים ברוחות העולם ג"כ הענין מתהנה
 כך . היינו בדרוש שהוא מדת החסד הוא
 חס ביותר שהוא מדת הגבורה . והסיפוך
 ברוח הלכות שהוא מדת הגבורה הוא קר
 ביותר שהיא מדת המים עזב החסד .
 ולמה נקרא מדת החסד חסד ומדת
 הגבורה גבורה הלא במדת החסד יש
 ביותר גבורה ובמדת הגבורה יש ביותר
 מדת החסד . הלא שעל זה נקראת בשם
 מדת כי לסוף פועלת המדה כשמה היינו
 במדת החסד נשאר חסד ובגבורה נשאר
 גבורה . ע"כ בפסח שהוא קו ימיא שהוא
 מדת החסד אע"פ שהדין ביותר שהללו בו'
 והללו בו' אע"פ"כ נשאר בחסד ואין לריך
 לעקה . ובר"ם שהוא קו השמאל מדת
 הגבורה אע"פ שמתאיר בו קול השופר
 שהיא רחמים פשוטים אע"פ"כ נשאר בגבורה
 ולריך ללעוק רג"ל . [נראה מהמאמר

בה תאמר לבית יעקב ותגיד
לבני ישראל. פי' רש"י בית
יעקב אלו הנשים תאמר להם בלשון רכה
כי אמירה היא לשון רכה. ותגיד לבני
ישראל אלו האנשים תגיד להם בלשון קשה
דברים קקשים כגידין. ככה ידוע למי
שיודע וכן הוא האמת כי אורייתא וקוצ"ס
וישראל חד אינון. כמו שהולך א"ס צ"ס
למלך אורו מגודל בכירתו והתפשטותו
שהיה בלא קץ והכלית לאורך זריאת
העולמות כדי שיהיה מקום פמוי לאורך
העולמות. ומסרשומה שגשאר מחמת
אימאמו שהוא חלק אור מעלמיהו אור
א"ס צ"ס הולך אותה הרשומה ה"ל
ג"כ מגודל אורה להתלבש במדות וספירות
ופרלופין. וכל עולם ועולם כפי כח
שיכול לקבל אור מהרשומה ה"ל כך
הוא הלבשתו עד מלאכים ושרפים ואופנים
וחיות הקודש. שאז נחלש ונכסה גודל
זכירות הרשומה ה"ל מחמת התלבשותה
במעלות ומדריגות ה"ל. עד שיכול מעט
אורה לרדת לזה העולם השפל והגשמי והעבי'
אימאום אחר אימאום ולבוש אחר לבוש עד אין
סוף מספר וקץ והכלית בגלגלים וכוכבים
וזמנות. כמו כן התורה הקדושה שכתוב
אללם (משלי ח) ואסיה אללו אמון שעשועים
אם יום יום של הקב"ס אלף שנה. ויום
יום כמה בסוד חרין יומין בסוד אלפים

שנה שסיחה הסוס"ק קדומה אללו קודם
זריאת העולם. שהיא חלק האור
מעלמותו יתברך. ונחמת שיהא חלק אור
מעלמותו יתברך וזרא בה כל העולמות.
וכל עולם ועולם כפי גודל בסירתו וזיוו,
ככה מאירה שמה הסוס"ק על אירופי
שמותיו ויסודותיו וזיוו וכל עולם ועולם
כפי גודל בסירתה. ככה מאירה אירופי
שמותיו הקדושים באירופים שונים כל עולם
ועולם לפי גודל אורה. ככה נחלפתה
שמה באירופי שמותיה ויסודותיה ואורחותיה
הגדולים על אירופים שונים באירופי
קדושים. עד ירידתה לזה העולם הגשמי
והעבי' בחומרים וגופים הגשמיים והעבים.
ולריכה להתלבש גם כן בלבוש הגשמי
והעבי' בחריג מלות. איסור וסיחור
ועומאה וטכרה וכשר ופסול ודימי מנימות
ודימי הנהגות האדם. וע"כ מחמת
התלבשותה כ"ל נקראת בסוד גופי
התורה בסוד הלבוש שיש לה. וכפי שכלו
של אדם שיכול להגיע ולהשיג ידיעה,
אבל כפי שהיא בעולמות עליונים באורות
אירופי שמותיו הקדושים והטכורים.
והבכירים ויסודותיה העמוקים כ"ל
אזי נקרא בשם נשמת התורה, וכמו
שיש בהשמש חילוק בסוד נשמה חיה
יחידה. כמו כן התורה שהיא עולמות
עליונים בסוד נשמה. יש לה ג"כ חלקים

הוא כבוד קטנות השכל כבוד י"ד עק"ב.
 וישראל הוא כבוד גדולות השכל כבוד ל"י רח"ט:
 וזהו כה תאמר לבית יעקב לאנשים שהם
 בקטנות השכל. תאמר להם בלשון
 רכה. ר"ל להלביש בהם החוס"ק במשלים
 כ"ל תרי"ג מלות ודין היסוד וסותר כשר
 ופסול עמא ועבור ודיני ממונה והנהגות
 האדם כמו התינוק ה"ל. אבל ותגיד
 לבני ישראל. ר"ל לגדולי השכל שמכונים
 בשם ישראל כ"ל. תגיד להם החוס"ק
 שהוא לשון קשה כבוד פנימיות התורה.
 ע"י זיכוך חומרם וגופם יגיעו וישיגו לסוד
 נשמת התורה. שאין יכול להשיג ולהגיע
 לזה רק ע"י ביטול האותיות והנאותיו שהיא
 קשה לאדם. כי למדרגת ישראל כבוד לי
 ראש אינו יכול להשיג ולהגיע רק על ידי
 זיכוך חומרם וגופם. אז יהיה להם
 החוס"ק כבוד הגדה שהוא לשון קשה
 שהוא כבוד נשמת התורה. מגודל לירופי
 שמוותיה הקדושים ובהירתה באורותיה כפי
 שהוא בעולמות העליונים ואפילו אם
 ישיגו לזך נשמת התורה יהיה ג"כ קשה
 להם החוס"ק. עד כי כל מה שמרבה
 האדם השלם ידיעת התורה ביותר אינו
 יודע ביותר שאינו יודע. כי תכלית הידיעה
 היא שאינו יודע אם הוא בזיכוך גופו
 וחומריו. אבל לבית יעקב שהם בקטנות
 השכל שאינם מזככים חומרם וגופם
 ומכונים

כפי גדול בהירת לירופי שמוותיה ויסודותיה
 בכל עולם ועולם לפי בהירתו. וע"כ יש
 שבעים פנים לתורה מחמת ירידתה לזה
 העולם שמתהוה העוה"ז על ידי ז' מדות
 שהתחלשלו מלמעלה לזה העולם לזורך
 העולם. וכ"א כלול בעשרה מדות ח'
 פעמים עשרה עולם שבעים. וכפי ההנהגה
 של העוה"ז כך תורתיה ודיניה שיתנהג בה:
 והנהגת האדם האדם מוכך חומרם וגופם מכל
 וכל אז יכול להגיע ולהשיג כבוד
 נשמת התורה כזכר לקמן בפ' בהעלותך.
 ובה ידוע למי שידוע וכן היא האמת
 שאם הרב או האב מתחיל ללמוד
 אלפ"א בית"א לתינוק קטן כשמתחיל ללמוד
 האב אינו בודאי בתחלה כשמראה לו אלפ"א
 לתינוק ה"ל אינו לרין האב או הרב
 ללמאם שכלו הגדול לזורך התינוק. להמשיל
 האל"ף להעץ שמשאים בו את המים
 וצב"ת לדבר אחר. וכן הגימ"ל וכן שאר
 האותיות. כי התינוק בלא המשל והדמיון
 לא יתפוס תמונת האותיות של הא"ב
 מחמת שכלו הקטן שלא הורגל עדיין בהן,
 אבל בדברים של המשל שהורגל בהם
 מיום הולדו מחמתם יכולת לתפוס כל
 האותיות של הא"ב. וכן החוס"ק שלכך
 הצריכה להתלבש וללמאם בלבושים ה"ל
 ולהיות כבוד גופי התורה מחמת טעם
 המשל ה"ל. וזה ידוע למי שידוע כי יעקב

כנ"ל כי מצא מין את מינו וניעור למן כס"ו :
 (זאת אמר אדום"ר בשבועות שנת
 תקפ"ו לפ"ק) :

מזבח אדמה תעשה לי אמר שרריך
 האדם לעשות מזבח להשי"ת מענין
 שתיקה, ואם מזבח אבנים תעשה לי
 היינו מאלוהיות, לא תבנה אתהן גזית
 היינו שלא יהיה הדיבורים מגוונים ופסלים
 (בל"א אפ גיעעסעט). כי הרבך הנפת
 עליה, היינו שרריך אלה לדעת שדיבור
 שלך הוא הרב פיפיות וכי"א תתרומוס
 ותיקף עלמך ע"י דיבור ותחללים : סליק

ומכוים צבס יעקב כנ"ל. תאמר להס
 בלשון רכה כוד גופי התורה צמשלים
 והלצבות הנ"ל בנות להס לקבלה שלא
 יתינו כוד נשמת התורה. וישראל ג"כ חד
 הינון עם אורייתא וקוב"ה. שכמו ששניהם
 הכ"ל הורכו להמאוס ולהלצבה הנ"ל כך
 בשמות ישראל הורכו גם כן לזימאוס
 ולהלצבה לרדת לזה כעילס השפל
 וכגשמי צגופים וחומרים עבים וגשמיים.
 מחמת שהוא חלק אלהי ממעל אור מעלמות
 א"ס צ"ה, ומחמת זיכוך חומרו וגופו
 יכול להשיג ולהגיע לכוד נשמת התורה

פרשת משפטים

חסדו וטובו לבריאותיו. אך אי אפשר
 להס לקבל רוב עובס וחסדו רק ע"י
 זימאוס שהוא ה' אלהים. והזימאוס הזה
 שהוא מדת גבורה הוא רק ללד המקבלים.
 אבל לגבי השי"ת אדרבה זה חסד גדול
 מאתו יתברך שזמאוס א"ע צבי ישראל
 כדי שיכלו לקבל שפעו וחסדו ית'. ושם
 אלהים אשר ממנו נמבך הזימאוס נקרא
 כינוי לגבי שם העלם וכל אשר יתרבה
 ככימיוס יתרבה יותר הזימאוס עד שיכול
 להיות

ואלה המשפטים אשר תשים
 לפניהם ותרגמום ואילין דיניא
 די תסדר קדמסין כתוב (תהלים פד)
 כי שמש ומגן ה' אלהים. כמו שאי
 אפשר להסתכל בשמש רק דרך המגן
 כן אי אפשר לקבל הדרת שם ה'
 שהוא חסד ורחמים רק ע"י זימאוס
 שהיא ה' אלהים. וע"כ היתה צריאת
 עולם משני שמות ה' אלהים להורות על
 זה צריאת עולם היתה כדי להשפיע

וחסו כוונת חיצות לפניהם בכחוב ותיבות
קדמיהן בתרגום . ביחוד הענין ואלה
המשפטים היינו הדין כחוב רמז לזה
אלהים . אשר תשים היינו התיקנות שלו
הוא לפניהם באותיות הקדומים לו וכן
כוונת התרגום . וכתקת הדין ה"א
רק בתשובה שלמה . וזה שובה ישראל
ע"ד ה' אלכין . וזה ג"כ בתחו צה'
עד ע"ד : מליך

היות ה"ו שיבוא הדבר לבחי' אלהים
אחרים ה"ו ומה נמשך כל הרעות
הלכות ה"ו על שונאי ישראל . והתריפה
זה הוא המתקם . ומה הוא המתקם
לימד אותנו השי"ת ואלה המשפטים
אשר תשים לפניהם ותרגומו ואילן דינא
די הסדר קדמיהן . הכוונה ע"ד שכתוב
בכוונת שהמתיקה של ה' אלהים הוא
באותיות הקדומים לו אכ"ד ע"ס והוא
בגימטריא ע"ד שהוא שם של הימים .

פרשת תרומה

לכבד כל העולם לראשית כוונת הקב"ה .
(מלאכי ג) כי אני ה' לא שניתי פי'
כמו שלמעלה אין במקור שום שינוי .
כך באדם לדיק הדור וחכם האמיתי אין
שום שינוי באזורים דיליה . וזה הפי' יודע
היה צללאל לנרף אוחיות וכו' כי כשהלדיק
הדור וחכם האמיתי מנרף זה העולם
שיהיה כמו עולמות העליונים . אין שום
שינוי באזורים דיליה . כי הוא ממש
כדוגמת ה"ק בעולם העליון כך הוא
העולם ה"ו . וצללאל היה חכם האמיתי וזה
יכול לעשות כל העולם שיהיה כמו פולם
המלאכים

יודע היה צללאל לנרף אוחיות שנבראו
בהם שמים וארץ . כי מבשרא
הקב"ה את העולם ברא אותו על מנת
שיהיה כל העולם משכן ומקדש להקב"ה
כמו מלאכים וברפים בעולמות עליונים
מרכבה לשכינה כך יהיה כל העולם כולו .
אך לא היה העולם ראוי לזה וללקח זה
הכח מן העולם . וצללאל היה אז חכם
האמיתי והיה יכול לכבד כג העולם
לחכמת המכין שהיה צעת בריאת העולם .
שיהיה כל העולם משכן ומקדש להקב"ה .
מה פי' יודע היה צללאל לנרף דהיינו

ישראל האמיתי אמר ליטעיה זה נפי שורטך. אבל שורש שלי כי כך מקובלני מבית אבי אבא שהוא שורשי כידוע לידעי בכחבי האר"י ז"ל צפי' של אבא ואבי אבא. אבא הוא חכמה. ואבי אבא הוא א"ק. וט"ס אפי' חרב חדה מוחת על אוואריז אל ימנע עלמו מן הרחמים. כי הלדיק האמיתי הוא צדמות א"ק בעולם ע"כ הילי נעשה שום שינוי באברים דיליה. ואח"כ אמר הרב שמעו ישראל מה שעשיתי היום המתקה בעולמות העליונים. יה"ד שלא יהיה שום שינוי בכלם ותחקו כולם ואמר להם שיענו אמן אחר זה :

ס ל י ק

המלאכים. וגם עכשיו אפשר לעשות כן רק מה אעשה שאין העולם כדאי לזה : וזהו הפי' מה שכבר דברתי מזה שיטעיה הנביא אמר לחזקיהו המלך (ישעיה לח) לו לביתך וגו' ולבסוף היה חי אחר זה ע"ו שנים ומפני מה לא המתיק ישעיהו הדינים. אך כיון ששורש הנביאים נלח וסוד ושם יש שינוים ומתהפך לכמה גוונים כי באמת מאחו לא תלא הרעם רק מתהפך הלירופים שונים בעולמות התחתונים. וישעיה היה משורש נלח וסוד ולא היה יכול להמתיק לחזקיהו. אבל חזקיהו המלך היה חכם הדור האמיתי ולדיק הדור האמיתי ומלך

פרשת תצוה

(איוב טו) סן שמים לא זכו בעיניו ובמלאכיו ימים תהלה. כי ההנהגה בעולמות עליונים וכן בלדיקים הוא עפ"י שם אלפים שהוא מדה"ד. וזהו מ"ש כי האלפים בשמים הם עולמות עליונים. וכן בלדיקים וקדושי עליון שם נקראים אשי בשמים. יאחה על הארץ הם עולמות התחתונים וכללות נשיות ישראל.

ג"ס

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אריך שמון זית זך. סנה כחוב (קבלת ה) כי האלפים בשמים יאחה על הארץ וגו'. ולהבין זאת מלא כל הארץ כבודו. ולית אחר פנוי מנייה. אך הענין יובן ע"פ מאמרם ז"ל הקב"ה מדקדק עם הדיקים כחוב שפערק וכן בכל העולמות עליונים כחוב

להתקשר אליו. כי אחפכטותא דמשה עד סמך רבוא וכו'. וכמו שמלינו ענין זה בחלמוד צמס' שבת גבי רשב"י ור"א בנו שיטבו במערה י"ב שנים וכד נפקא ממערתא חזי הכך אנשי דחרשי וזרעי אמרו מניחין חיי עולם ושוקין בחיי שעה וכו' כל מקום שנתנו עיניכם מיד נשרף ילאת צ"ק וכו' להחריב עולמי ילאחס חזרו למערכתם. יחבי חירסר ירחי שחא וכו'. בחר דנפקי כל היכא דהוי מחי ר"א ברי מסי ר"ש. חזי הווא סבא דנקט חרי מדלחי אחי ורהיט ח"ל וחסגי לך בחד. ח"ל חד כנגד זכור וחד כנגד שמור. ח"ל לברי חמי כמה מלות חביבין על ישראל :

שמן זית זך. כי מודע שיש למעלה בחי' שמן זכאי' יין. שמן הוא בחי יראה עילאה יר"ת בושת שהיא חכלית הביטול. ויין היא הסהגה וההבנה בגדלות הבורא יתברך כ"א לפוס מה דמשער בליביה. והעיקר היא להגיע לבחי' שמן כמ"ש (קהלת ט) בכל עת יהיו בגדיך לבנים. בגדים הם מדו"מ שיהיו בתורה ומלות ומעש"ט. אך העיקר הוא ושמן על ראשך לא יחסר שזו חכלית הביטול וחכלית הידיעה שלא נדעך. אך בכל איש מישראל יש צ' בחימות שמן דקדושה ובחי' חכמה דקליפה שהיא חכמה חילונית

אם היה הקב"ה מתנהג ענוהם במדת הדין לא היו יכולים להתקיים לזאת הקב"ה מתנהג עמהם במדה"ר שהוא שם הוי"ה צ"ה. זה ואחס על הארץ. כי ידוע שחכמה עילאה נקרא צבס חסה (כי אחס אבינו). וחכמה עילאה נקרא אב הרחמן. וכן מדת חסד עליון נקרא צבס אחס כמ"ש (תהלים קי) אחס כהן לעולם. כי כהן הוא איש החסד וכן השכינה נקראה צבס אחס כמ"ש (נחמיה ט) ואחס מחיה את כולם, ולזה השושה היא דייקא בזה העולם ולא בעולמות עליונים. כי ע"פ מדה"ד אין השושה מועלה כ"א ע"פ מדת הרחמים שהיא שם הוי"ה. וחסו דווקא על הארץ. וכמו שהקב"ה מתנהג עם בריוחיו כן לריך הלדיק שהוא מנהיג כדור להתנהג עם כל הסרים למשמעתו במדה"ר. כי אם היה מתנהג עיניהם במדה"ד לא היו יכולים להתקשר אליו :

ולזה בא הליווי למשרע"ה ואחס. שהיא ע"פ מדת החסד והרחמים. להשפיל ח"ע ממדרגתו הועלה להתקשר עם כל ישראל תורה הוא לשון לוותה חדא. ולראות עליהם בעין טובה וחמלה יתירה. ולזאת גם הם יכלו להתקשר עמו. כמו שהיה הליווי למרע"ה כן לריך הלדיק ומנהיג כדור להתנהג עם האנשים החפלים

שמכתחין רגליהם לשמוע דברי אלסיס
 חיים. ובזמן הזה הם אחתם הנוסעים
 להלדיק הדור ומכתחין את עלמם ועי"ז
 יזכו לבחי' להעלות נר תמיד. נר היא
 נשמה כמש"כ (משלי כ) נר ה' נשמת אדם
 להעלות הנפש למקורה ושרשה דכל עלמין
 הנקרא בשם תמיד כמש"כ (מלאכי ג) כי אני
 ה' לא שייתי וגו' : ס ל י ק

חילוניות צבלי עוס"ז. וכל אדם צינני
 יש בו תערוכה עו"ד אך לדיק הדור
 חכם האמת יוכל לברר בחי' עיין עלו
 שיסיס אך צלי תערוכות רע :
כתית למאור להעלות נר
 תמיד. כהית היא צשני
 בחינות א' שיסיס לו לב תצד ונדכס .
 ובחי' ב' הוא כמש"כ (דברים לג) וחס
 תוכו לרגליך כמש"כ חז"ל על אחתם

פרשת תשא

וליתחק כולד לו זיווג כשכיב בן מ' שגס .
 וליעקב לא היה צירידחו למלרים רק ס"ו
 נפש . כי יוסף מחמת מכירהו היה
 צמלרים. וזהו ויתן על פניו מסו"ס . ס"ו
 שנסן בעלמו פגס הנרמו באזהיות מי
 מילחק ס"ו מיעקב ה' מאצרכס : ס ל י ק

ויבל משוה מדבר אתם ויתן
 על פניו כסוה. כי משס
 היה עניו מאד מכל האדם ומשה היה
 כלול מג' אבות הקדושים . והיה משס
 נוסן פגס בעלמו . סיינו שלאצרכס נחכר
 תחלס אוח ה' משמו והיה שמו אצרכס .

דפורים

ודייק מלשון מרבים בשמחה ולא קאמר
 לדיק לסינת שמה. אלא מסתמנה ששמחה
 י

משנכנס אדר מרבים בשמחה.
 כי שמחה יש בעולם .

יש צעולם רק שארץ להיבנות זה . כמו
 שאמרנו הכז"ל (ברכות סד) ת"ח מרבים
 בלום בעולם כי השמחה והשלום נבראו
 בעולם מכבר . וז"פ מרבין בשמחה כי
 כשאין ישראל זוכין ח"ו אזי מתפשט השמחה
 לישראלים כמו בזה"ז בגלות . וכשישראל
 זוכים אזי מתפשט השמחה לישראל .
 וע"י מה זוכין ישראל כשמקבלין עליהם
 עומ"ש באמת . כי יש שני בחינות אם
 כבנים אם כעבדים . ובזמן הגאולה
 אנו נקראים בשם בני . ועכשיו אנו
 נקראים בשם עבדים . והיינו כשמקבלין
 על עצמם בחי' אדנות ועומ"ש . אזי אנו
 נקראים בשם עבדים והקב"ה נקרא בשם
 אדון כל הארץ . ועי"ז נתגלה בחי' אדנות
 בעולם . וכתוב (דברי הימים א טז) עוז
 יחדוה במקומו . וטימילה נתגלה על ידי
 זה בחי' השמחה ומתפשט בישראל ע"י
 התגלות השם הזה . וזה כשנכנס אדר א'
 ד"ר שמכנים אליפו של עולם בבחי' דירה
 בתחתונים ע"י קבלת עומ"ש כנ"ל ומקיים
 ועשו לי מקדש ושכנתי בהוכם . שכל אדם
 מישראל נקרא מקדש מעט . ועי"ז נתרצה
 השמחה ומתפשט . והטעם כהוא בחודש
 אדר כי יש י"ב לירופי הוי"ה כנגד י"ב
 חדשי השנה . ובחודש ניסן אזי מאיר שם
 הוי"ה כסידורו והיא התגלות החסדים .
 ואח"כ נעשה לירופים בכל חודש ומודש

וכל חודש אשר הלידוף מתרחק מן השמש
 יותר הוא בהסתר . ובחודש אדר שמאיר
 בו הלידוף האחרון הוא הלימאום וההסתר
 יותר מכל חודש . וע"כ טעה המן והפיל
 פיר וכ"ז בכדי לעשות רע לישראל ח"ו
 מחמת שהוא לירוף וההסתר הארון .
 אך טעה בזה כי סוף מעשה במחשבה
 תחלה ועוץ סופו בתחלתו כמו שמוזל יום
 ש"ק הוא מול אחרון ודווקא יש בו
 התגלות הקדושה . וכמו שאמרו בעיקבה
 דמשיחא שהיא ההסתר היותר רחוק לנו
 מלפני להתגלות אור היותר עליון . כן זה
 ע"י שישראל מקבלים על עצמם עומ"ש
 שהוא התגלות שם אדני שהוא שם הלימאום
 האחרון . עי"ז מתגלה אור היותר עליון .
 כי בסוף שם אדני הוא יו"ד והיא התחלה
 והתגלות שם הוי"ה ב"ה שהיא מתחיל
 ביו"ד . וע"כ משנכנס אדר שהוא ההסתר
 היותר אחרון וכשישראל מקבלין עומ"ש
 ונעשה א' ד"ר שנעשה דירה בתחתונים
 לחופו של עולם עי"ז נתגלה ונתרצה
 ונתפשט להשיב השמחה לישראל :

סיפר שהרצ הגדול והקדוש ר' מענדיל
 בזוויטעפסק בעה"מ ספר פרי
 הארץ התנהג א"ע בלבוש גיאות וסיפר
 שאמר הרב הגדול מפולנאה על
 הגיאות שלו משל לניך שילא למלהמס
 ועשה מבגד חזק והכניס שם כל כסף

לשורשם, כי יש כמה נשמות להלדיק
 לתקן אותם רק ע"י יהודים כמ"ש (בראשית
 יב) ואת הנפש אשר עשו בחרן, היינו
 עשו היא לשון היקוק כי כמה נפשות חיקק
 האט"ה ע"י בהים עליו חרון אף. ומחמת
 זה מצונו בכל דור שיש ללדיקים יסורים
 ר"ל בכדי שיהקן הכל. כי הלדיק מקבל
 היסורים ומעלה אותם לשורשם בכת
 החכמה כי כולם בחכמה עשית ועי"ז ניתוסף
 כח החכמה אלל הלדיק. וזהו וס' הוא
 ובית דינו נתן חכמה לשלמה ואז ויהי
 שלום בין שלמה ודו' כי הירם מלך נור
 נקרא כח הקליפה והסע"א. וכל זמן
 שאינו מאיר כח החכמה האמיתיות עדיו
 שייך כהחלקות ויחלקות אבל כשמאיר כח
 החכמה כ"ל אז אין שייך החלקות כי נמתק
 הכל בשורשו ואין רע יורד מלמעלה ח"ו, זה
 נקרא המתקת דינים בשורשם. וזהו פי' חייב
 אינו לבסומי צפוריא ביבא לבחי' שלמעלה
 מידיעת החלקות בין ארור המן לברוך
 מרדכי רק בבחי' הנ"ל שיהיה שלום בין
 שלמה כח הקדושה ובין חירם כח הסע"א
 כי יומתק בשורשם באור א"ס ב"ה. וזה
 כי' עד דלא ידע מלשין והאדם ידע לשון
 ההקדושה. ועד דלא ידע הוא למעלה
 מהרגשה, שאפי' הלדיק יס"ע שהוא
 המשפיע בטולמות יבא לבחי' זו שלא
 ירגיש מזה כלל שהוא המשפיע. ושם
 נמתחים

חסד ואבנים טובות שלו. וסיה לי אבן
 אחד יקר מאוד מכל סון וירא להעמינו
 אפי' במבצר הנ"ל והעמין אותו באשפה
 אחת בכדי שלא ירגישו בו שום אדם.
 כך הרר"מ הנ"ל העמין המוחין יקרים
 שלו בלבוש גיאות. ע"כ קרא אה"ז את
 הרב הנ"ל מ"ן ד"ל כי באמת יש בכל
 דור ודור לדיק אחד שהיה גדול בשורשו
 ובמעשה עבודתו מכל העולם והוא קטן
 בעיניו מכל העולם כמו שנאמר (במדבר
 יב) והאיש משה עניו מאוד. וזה הלדיק
 הוא בחי' כתר מלכות ומדותיו נותנות
 שיהא גדול מהכל וקטן בעיניו. ועליו
 נאמר (ויקרא טו) בזאת יבא אהרן אל
 הקודש כי בא אל הקודש במדת זאת
 שהיא לית ליה מגרמיה כלום אבל באמת הוא
 גדול מכל העולם. וע"י לדיק זה הולכים כל
 הנשמות ישראל וכל התפלות של ישראל.
 ומחמת זה קרא אה"ז את הרב הקדוש ר'
 מענדל הנ"ל מ"ן ד"ל :

חייב אינו לבסומי צפוריא עד דלא ידע
 בין ארור וכו'. כתוב (מלכים א' ה)
 וס' נתן חכמה לשלמה ויהי שלום בין
 שלמה ובין חירם מלך נור. ידוע כל
 מקום שנאמר וס' הוא ובית דינו ויינו
 כשהקב"ה נותן חכמה להלדיק ע"י יסורים
 ר"ל כי הלדיק מעלה הכל לשורשו וניתוסף
 על ידי זה כח להלדיק לקשר כל הנשמות

ונמתקים כל הדימים ואין שום התחלקות רק
 כח הקדושה מאיר. והוא צפורים דווקא
 כי ענין הסם צפורים היה ג"כ על ידי
 שקבלו ישראל יסורים שראו להשמיד
 ולהרוג וגו'. וכשקבלו היסורים והעלו
 אותם לשורשם ע"י מרדכי ליס"ע אזי
 נמתק הכל ונתבטלו הדימים והספסו
 לעוב כמ"ש ונחפוף היא. וכן אמרו
 חז"ל חייב אדם וכו' שיבא לבחי' הסדבקות
 לאור א"ה בעלמו :

אח"כ סיפר שמביאור בספרי הרמב"ם
 ז"ל שהיה שנה אחת כמה
 מקראות לא עוב. וזו מלאך מליץ אחד
 על ישראל ובקש מהקב"ה שיתן לו רשות
 להנהיג העולם שנה אחת ונתן לו ועשה
 כל הצרכות העולם עזהיו"ע בענין
 הגשמיים בכל עת האורך ובכל פרטי
 הנהגות והיה גדול התביאה ביותר ואח"כ
 כשעזמו אותה היה ברכה ביותר. וכן
 נתברך העיסה מאוד. רק אחר שנאפה
 הפת נפרד הפת לפיריים דקים מאוד
 כמו חול ולא היה מתחבר כלל ולא היה
 באפשרי לאכול אותו. וזו המלאך לפני
 הקב"ה ושאל אותו מה הדבר שלא עשימו
 יפה ונחסר חיזה כח בהתבואה שא"ל לו
 להתחבר. והשיב לו הקב"ה תדע שכן
 האומה הוא מהגרעון אחר שנתקב ונתבטל
 לכה העפר ואו תחזיח ויש בי כח העפר.

(זאת אמר אדום"ר בפורים שבא מקיעב):

סעודת אסתר שייך ליום שני של פסח
 כאשר הוליא הקב"ה ברחמיו את
 עמו בני ישראל ממלכים לא היה אפשר
 להיותת התערוחת דלעילא עד שהיה מקודש
 התערוחת דלתתא. וישראל היו משוקעים
 במ"ע שערי טומאה עד שלא יכל
 להתעורר כלל. מה עשה הקב"ה ברוב
 רחמיו וחסדיו השפיע עליהם אורות
 פליונים בלי שום התערוחת דלתתא.

אבל

הסתרה כי הקב"ה סילק מהם את האורות שהשפיע עליהם. ע"כ שיך סעודה אסתה ליום ב' דחכו"ל אמרו אסתה מן התורה מניין שנאמר (דברים לא) ואנכי הסתר אסתיר פי' כי ביום ב' היה מצחי' הסתרה: סליק

אבל רצון הסי"ת אינו כן לכן ביום ב' קיבל מהאורות שהשפיע עליהם ואמר להם יספרתם לכם הזכנו עלמיהם ממחרת השבת. פי' בהשגחה שהיה למעלה נו' המדות. ממלא היה ציים ב' צבחי'

פרישת ויקרא

לריך האדם לקרב כל הארצות להשי"ם והיו נקרא אדם השלם. ויכול אז לקרב כל העולם כולו להשי"ת :

וזוהו אדם כי יקריב מבט קרבן לה'. ר"ל קרבן הוא שמקריב א"ע להשי"ת והתענות הוא ג"כ קרבן שממעט חלבו ודמו. אבל מי שלומד ומתפלל הוא ג"כ צחי' קרבן שבזה מקריב א"ע להשי"ת. ויכול אז לקרב כל העולם להשי"ת :

והרב באפמא סיפר לי שבילדותו היה מתענה ושאל להרב ר' אל' מלך ז"ל על זה. והשיב לו אם תוכל אחד התענית לאכול אין מלכות קווארט קאשי יבישה שיהא ד' לוגין אז מותר לך להתענות ואמר בזה"ל אלמלא יהיה לי עוד שנים להצטרף עמי לבטל התעניתים הייתה מצטל אסתה ע"כ. וכשם שמאיה לשמור ישראל מעבירה כן מורה ליזהר לכל איש

אם

אדם כי יקריב מבט קרבן לה'. איתא בספרים מכ"ס ר"ת מדה כנגד מדה. ולכן דורות הראשונים היו מתענים ומסגפים א"ע לפי שהיה בעולם תענוגים ושמחה ויהי להם רתיחת הדמים. ע"כ היה לריך להיות מדה כנגד מדה להתענות ולסגף א"ע. אבל בדורות הללו אין לריך להיות רק צחי' אלהים רוח נשברה. כי הדורות חלשים מאוד והלצבות והמוחין קטנים. ולכן לריך כל אחד ואחד רק להתפלל לפני אלהים ברוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה. ועוד כי כשאדם אוכל מקריב כל הד' מדריגות דלמ"ת להשי"ת. אבל כשמתענה לא זה בלבד שמויק בגשמיות הלא חף זו שיכול להזיק א"ע ח"ו ברוחניות ג"כ. (תהלים קטו) השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם.